

OBDRŽATI VERO IN JO UDEJANITI

Govor na 48. obletnici Našega doma v San Justu

ARH. JURE VOMBERGAR

Praznujete 48. obletnico blagoslovitve vašega krajevnega doma; istočasno se spominjate 30-letnice smrti vašega prvega krajevnega dušnega pastirja Janka Mernika in 10-letnice smrti naslednjega, dr. Alojzija Starca. Danes se tudi prične 48. mednarodni evharistični kongres v mestu Guadalajara v Mehiki, kar je praznik vse katoliške Cerkve. Zelo primerno je torej, da ste v program današnjega praznovanja vključili duhovno igro *Slebernik*, ki bo sledila mojemu govorjenju. Dovolite mi, da slavnostni govor navežem na to igro in na kar me ob tem nagovori in je neposredno ali posredno z njo povezano.

Dramo je napisal v začetku prejšnjega stoletja avstrijski pesnik in dramatik Hugo von Hofmannstahl, poznan bolj kot avtor besedil za opere Richarda Straussa. A kot predstavniku novoromantične nemške šole, je bila pisatelju posebej blizu tudi srednjeveška dramatika. Njegova igra *Slebernik* je bleščeča predelava srednjeveške alegorične drame o smislu življenja in smrti. Prenešana je v sedanjih časih s prefinjeno, izbrano pesniško govorico. Igro, ki jo bomo gledali in poslušali, je prevedel in prepešnil Oton Župančič, eden največjih mojstrov slovenske besede. (Poznavalci vedo povedati, da so Župančičeve prepesnitve marsikdaj celo boljše kot originalna besedila, pa naj bo avtor sam William Shakespeare).

Igra je bila prvič igrana v ljubljanski Drami v sezoni 1930-31, kjer jo je režiral Osip Šest. Bila je tudi na programu Drame v sezoni 1943-44. Pred vojno so jo v Sloveniji igrali na mnogih podeželskih odrih, po vojni pa dolga leta ne. Na Internetu sem našel podatek, da so jo leta 1989 večkrat igrali mladi iz Šentjošta nad Horjulom, leta 1992 pa prosvetno društvo Borovlje v dravelski cerkvi v Ljubljani. Leta 1993 je *Slebernik* izšel v prevodu Nika Grafenauerja, nisem pa našel podatka, da bi jo še kdaj igrali v ljubljanski Drami.

Pač pa so jo igrali v begunskih taboriščih. Kot zanimivost: režiser današnje predstavitve Blaž Miklič je uporabil besedilo (edino, ki ga je imel na razpolago), ki je bilo tiskano v nekem begunskem taborišču med leti 1945-48. Pravim tako, ker je original namreč brez omembe datuma in kraja tiskanja, celo brez imena avtorja in prevajalca, kar je bilo, zgleđa, precej pogosto v begunskem tisku.

Duhovna drama *Slebernik* me spominja na neko drugo, ki ste jo sanhuščani, ni dolgo tega, predstavili na tem odru in sicer: Don Pedro Calderón de la Barca *Veliki oder sveta*, t. im. 'auto sacramental alegórico', v prevodu Janka Modra. Obe igri spadata med **večno sodobne alegorike krščanskega pogleda na svet in na človeka v njem**. Pozdravljam to vašo odločitev, da večkrat postavite na oder igro, ki ima religiozno razsežnost: ki prikazuje podobo sveta, urejenega po Božjih zakonih in vsakdanjo življenjsko resničnost, kamor ti zakoni posegajo in se jim ne more nihče izogniti.

Rad bi povabil še druge naše odre, da uvrstijo v svoj gledališki program resne igre, ne le komedije in šaljive prizore, kar je v zadnjem času tako pogosto. Sicer nimam nič proti veseloigram, nasprotno, rad prisostvujem tudi ponovitvam, kadar so. V sedanjem svetu, ki je že zelo razkristjanjen, kjer so edini kriteriji delovanja in vrednote nje le vsečnost in koristnost, še kako manjka priložnosti, ki človeka spomnijo na pravilnost oziroma nepravilnost njegovih dejanj ter na minljivost tega sveta, na smrt...

Tudi bi rad priporočil, da se izbirajo igre, ki so pisane v izbranem, plemenitem, privzdignjenem slovenskem jeziku, kot je ta, ki jo bomo sedaj poslušali. To so edinstvene priložnosti, da se seznanimo z besednim zakladom, ki ni vsakdanje besedišče. Naše igre naj bi imele tudi vzgojen namen, ne le po vsebini ampak tudi po načinu, ki naj igralcem in poslušalcem predstavi lepoto slovenskega jezika in njegove pretanjene izrazne možnosti.

Ni prvič, da se igra *Slebernik* na enem naših odrov. Vem vsaj še za eno predstavitev, ker sem sam igral vlogo glavnega igrača in to pred 18. leti v Slovenski vasi v Nad. na 2. str.

Teharje imajo svoj spomenik

Na prostoru nekdanjega taborišča Bukovžlak na Teharjah je bilo v nedeljo, 10. oktobra 2004, odprtje in blagoslov tako imenovanega Spominskega parka Teharje, s kapelico in spomenikom zamolčanim žrtvam vojne in revolucije. Pobitim domobrancem in drugim civilnim žrtvam vojne in revolucije so položili venec. Navzoča je bila častna straža Slovenske vojske, igral je Orkester slovenske policije. Spominski park Teharje je predal namenu „spomenika in pomnika“ predsednik DZ Feri Horvat.

Pri tem delu slovesnosti je najprej spregovoril župan mesta Celja Bojan Šrot. Med drugim je rekel, da spomenike postavljamo iz dveh namenov: „Nekatere postavimo, da nas spominjajo, bodisi na osebo, bodisi na dogodek, ki so se zgodili v naši preteklosti. Nekatere pa postavimo, da nas opominjajo, da kričijo in nas opozarjajo: 'Poglejte, zgodilo se je, vendar nočemo, da bi se to še kdajkoli ponovilo.'“ Izrazil je tudi upanje, da se

ob predaji „Spominskega parka svojemu namenu vsi zavedamo, da lahko samo s strpnostjo in medsebojnim dialogom dosežemo, da bo teharski spomenik ohranil svojo sporočilnost tudi za naše zanamce. In da ne bomo že mi tisti, ki bomo njegov pomen v kali zatrli,“ je rekel celjski župan.

Sedaj, tretji predsednik Komisije za reševanje vprašanj prikritih grobišč, Peter Kovačič Peršin, je najprej rekel, da ta „osrednji spomenik žrtvam vojne in revolucije vrača na simbolni način ime in človeško dostojanstvo vsem brezimnim in zamolčanim žrtvam. Izpolnjuje pa tudi naš civilizacijski dolg, s čimer slovenski narod ponovno vstopa v krog civiliziranih in z lastno zgodovino pomirjenih narodov. Hkrati bo ta spomenik opomin, da bomo kot narod posledje živeli med seboj v strpnosti in sožitju, kljub razumljivim razlikam... in tudi prostor ohranjanja zgodovinskega spomina“. Prikazal je tudi arhitektovo zamisel celotnega spominskega parka, od vhodne kapelice, preko steze tišine do osrednjega spomenika, zgrajenega iz kripe s sarkofagom in oltarnega prostora. Zaželel je, naj nas „globok pomen samega spomenika navdaja s tolažilno mislijo o globljem smislu ne le človeškega trpljenja in zablod, pač pa tudi o smiselnosti naše

narodne zgodovine“.

Predsednik državnega zbora, Feri Horvat je povedal, da mu je v posebno čast, da bo v imenu Republike Slovenije „odprl spomenik žrtvam pomorov zajetih domobrancev in civilistov“, ki jih je „zakrivila takratna oblast po koncu 2. svetovne vojne“. Izrazil je željo, da bi se z odkritjem tega spomenika, s katerim se želi Republika Slovenija simbolično oddolžiti tem žrtvam in svojcem za njihovo trpljenje, končala ločitev duhov, ki nas je težila do sedaj. „Poskusimo, potrudimo se, da bi od danes zaživeli drugače in da bi v prihodnosti živeli ne le svobodno, temveč tudi sproščeno, tolerantno.“

Spomnil je tudi na naše soglasje ob osamosvajanju in povabil, naj občutje povezanosti in odgovornosti podaljšamo tudi v prihodnost kot nekaj trajnega. Spomenik pa naj bo simbol, je še dodal, „spomenik za nazaj in opomnik za naprej, da bi nam pomagal premagovati žalost in zamere in krepiti duhovno moč za spravo med nami“. Končal je z mislijo dr. Antona Trstenjaka, da je „medsebojna razdvojenost in sprtost smrt maloštevilnega naroda, kakor smo Slovenci“.

Po teh nagovorih je osrednji spomenik in kapelico v nekdanjem taborišču, ki je sedaj Spominski park Teharje, blagoslovil mariborski škof dr. Franc Kramberger. Sledila je sveta maša, ki jo je ob somaševanju 8 duhovnikov daroval škof Kramberger. Zbrane je tudi nagovoril na tej „Slovenski - Štajerski Kalvariji, kjer se je pred 59. leti uresničil veliki petek za tisoče in desettisoče iz našega naro-

da“, kakor je imenoval Teharje.

Nato je poudaril tri misli, ki so dajale vsebino srečanju. Prva je daritev: „ob resnici, ki jo odkrivamo, spoznavamo in ki jo smemo povedati na glas, želimo najprej moliti za vse žrtve in opraviti spominsko sveto daritev. S tem dejanjem želimo preseči vsako sovraštvo, vsak sodni proces. Žrtvam hočemo vrniti njihovo pravo ime, priznati njihovo človeško dostojanstvo, povedati, da so bili in da so naši, člani našega naroda.“

Druga misel je odpustanje. „So stvari in dogodki, ki ostanejo v spominu kot vklesani opomini, da se ne bi nikoli več ponovili,“ je razlagal škof Kramberger. „Ni mogoče pozabiti, možno pa je odpustiti. Odpustiti pomeni preseči vse idejne in ideološke, narodnostne, nazorske in verske ozi- re. Pomeni preseči sebe in usposobiti za nov začetek. In to nam narekuje prebrani evangelij, zdrava pamet in vest. To nas uči znamenje križa in sam Kristus.“

Tretja misel pa je sprava. „Sprava, posebej narodna sprava, ni filozofija, ne beseda; tudi ne samo slovesnost; sprava ni obred ali razglas; tudi ne napovedani dogodek določenega dne. Marveč: sprava je dogajanje, je stalno navzoča pripravljenost podati vsakemu človeku desnico miru in medsebojnega spoštovanja. Sprava je in bo zgodovinski napor vsega naroda in vseh generacij. Sprava mora biti del vzgoje in kulture našega duha in srca. Samo tako bo slovenski narod v tem tisočletju narod bratov in sester, narod s prihodnostjo in narod brez strahu.“

Starši in otroci

„Danes starši večinoma nimajo časa za otroke. Zelo malo so skupaj in še takrat je sobivanje polno stresov, nervoze in utrujenosti. Praznino v odnosih zapolnjujejo televizija, računalnik, internet ali pa ulica. Vidimo, kako se 'pluralna demokracija' in čezmerna strpnost sprevračata v razpuščenost in podivjanost, brezobzirnost, pomanjkanje osnovnih pravil obnašanja ...

... rotim starše in vzgojitelje, da upoštevajo pomen duhovne verske vzgoje za otrokovo celostno rast. To je pomembnejše od katerekoli zunajšolske dejavnosti.“

Mons. Alojz Uran

GLEJ...

VOLILNI GOLAŽ..... 2

SLOMŠKOVA PROSLAVA 3

ZA MATERINSKI DAN 3

MLADINSKI DAN

NA PRISTAVI..... 4

NOGOMET:

NAŽGALI SMO ITALIJANE..... 6

Volitve predsednika vlade

V teh dneh po volitvah, se položaj v Sloveniji ni bistveno spremenil. Tudi glasovi, ki so prišli iz tujine, niso spremenili sorazmerja sil. Zato vsi čakajo dokončnega izida, ki ga je Republiška volilna komisija (RVK) napovedala za to sredo 13. oktobra. Še vedno je obstajalo upanje v pomladnem taboru, da se jeziček na tehtnici nagne v njihov prid in prebije remi pozicijo 45:45.

Kakšen je nadaljnji postopek za sestavo vlade? Najprej je treba potrditi predsednika. Po napovedih naj bi RVK predsedniku države Janezu Drnovšku, poročilo o izidu volitev izročila predvidoma to sredo, 13. oktobra. Po posvetovanju z vodji novih poslanskih skupin bo predsednik predložil državnemu zboru kandidata za mandaterja za sestavo nove vlade.

Predsednika vlade voli državni

zbor z večino glasov vseh poslancev, če ni s to ustavo drugače določeno. Glasovanje je tajno. Če kandidat ne dobi potrebne večine glasov, lahko predsednik republike po ponovnih posvetovanjih v štirinajstih dneh predloži drugega ali ponovno istega kandidata, prav tako pa lahko predlagajo kandidate tudi poslanske skupine ali najmanj deset poslancev. Če je bilo v tem roku vloženih več predlogov, se glasuje o vsakem posebej, in sicer najprej o kandidatu predsednika republike, če ta ni izvoljen, pa še o drugih kandidatih.

Če ni izvoljen noben kandidat, predsednik republike razpusti državni zbor in razpiše nove volitve, razen če državni zbor v osemindesetih urah z večino opredeljenih glasov navzočih poslancev ne sklene izvesti ponovne volitve predsednika vlade,

kjer zadošča za izvolitev večina opredeljenih glasov navzočih poslancev. Na ponovnih volitvah se glasuje o posameznih kandidatih po vrstnem redu števila glasov, dobljenih pri prejšnjih glasovanjih, nato pa o novih, do volitev vloženih kandidaturah, med katerimi ima prednost morebitni kandidat predsednika republike.

Če tudi pri teh volitvah noben kandidat ne dobi potrebne večine glasov, predsednik republike razpusti državni zbor in razpiše nove volitve.

VTISI IZ SLOVENIJE

Volilni golaž

Od našega dopisnika

Prispevku sem mislil dati naslov "Argentec na dvoru kralja Janeza", kot parafrazo Marka Twaina, a ne gre. V času elektronike, informatike in globalizacije je prav malo novega, različnega pod svetovnim nebom. Kvečjemu kaki odtenki pridejo v poštev. Poskusil jih bom najti.

Kako poteka volilna kampanja v Sloveniji? Ni dosti razlike. Večjo bi lahko naštel, če bi primerjali kako pride propaganda do državljana v mestu in na deželi. Dva milijona proti šestindeset milijonom prebivalcev je že kar poštena razlika. In če primerjamo še prebivalstvo občine Škofljica (ki je v obrobju Ljubljane), dobrih sedem tisoč duš, - z več stotisoči katerekoli občine v Velikem Buenos Airesu, potem je pa že nekaj drugačnega. Tako kot brez večjega napora lahko vzpostaviš stike z županom, tako lahko prideš hitro v stik s kandidati. Poleg običajnega — pa ne preveč obilnega — tiskanega propagandnega materiala, ki se nabere v poštnem nabiralniku, smo doživeli tudi obisk Antona Zakrajška, župana v Velikih Laščah, s krajevnim zaupnikom NSi. Sicer med delovnim časom, ko nas ni bilo doma, a osebni obiski so verjetno tudi doprinesli k njegovi skoraj izvolitvi. Da ne govorimo o zavutik kave in dveh "čokolatinov", ki sta jih pustila...

Volilna globalizacija je prispevala tudi "menemóvil" po slovensko. Kandidati NSi — v družbi strankinih veljakov — so se prepeljavali z omnibusom po raznih okrožjih volilne enote, se ustavljali, se pozdravljali z ljudmi, na sedežu enote pa imeli zaključno zborovanje. In tako so prečesali Slovenijo po vseh osmih volilnih enotah.

Kakšne so glasovnice, ste že sami videli. To so šele "listas sábana"! A volilni postopek je enostaven in hiter, zato vrste pred volilno komisijo skoraj ni. Volilec pride k mizi z listkom, ki mu ga je poštar dostavil in kjer piše njegovo ime, kje in kdaj voli, in zaporedno številko. Odda listek, dobi tisto "rjuho", obkroži kandidatovo številko in vloži v skrinjo. Če je pri mizi oseba, ki pozna sosesko, še osebne izkaznice ni nujno pokazati. In je stvar opravljena.

Ob rezultatih preštevanja je tudi možno praznovanje. Ne sicer pri obelisku, a tudi ne na Prešernovem trgu. Slavili so vodilni ljudje Koalicije Slovenija, vendar to ni bilo široko ljudsko slavlje. Da pa so na slavlju bili tudi "Argentinci", pa potrjuje slika v tedniku Mladina, kjer se predsednik SDS Janez Janša objema z Dušanom Lajovicem (udba.net), s smejočim obrazom ju pa gleda lic. Ivan Korošec. Spet globalizacija...

Stavka časnikarjev je k volilnemu vzdušju pripomogla ravno toliko, da ni bilo preveč besedi. Številke so pa itak dotekali do tistih, ki so sledili preštevanju. Pa tudi radio Ognjišče, POP TV in dnevnik Finance, so pripomogli, da človek ni bil čisto izoliran. Vsekakor se je kdo le spraševal, če ni bil to zadnji vzdihljaj pozicije, ki se je zavedala svojega poraza, da bi padeč ne bil tako odmeven. Nikdar se ne ve...

Kot rečeno, ni kakih posebnih izbruhov navdušenja. Morda zato, ker je zmaga zelo na robu; morda, ker nekateri še vedno čutijo neko previdno zadržanost; morda, ker smo Slovenci Slovenci in ne Latinci...

Dvoje zadržanj na delu: gospod pogleda naslovnico v časopisu, kjer piše o LDS-ovskem umiku, pa komentira: "Nekatere je rezultat presenetil" — in gre. Gospa, ki se udeležuje srečanj Zbora za republiko, gre mimo, pa se vrne, pogleda naokoli, pa prišepne: "Pa smo zmagali, kaj?"

GB

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

ZONE MIZERIT

Bližajo se odločilni trenutki za eno najtežjih vprašanj sedanje Argentine. Ureditev zunanjih finančnih obveznosti je pred vrati. Od uspeha vladnih prizadevanj je odvisno, kako bo država v naprej vodila svoje odnose do mednarodne skupnosti.

Grenka ponudba. Problem se ni začel, ko je tedanji predsednik Rodríguez Saá odpovedal plačevanje zunanjega dolga. On je le formaliziral to, kar se je že leta dogajalo: država je nenehno obnavljala dogovore, zamenjavala nevredne bone za druge, še manj vredne. Dolžniki in upniki so živeli neke vrste utopijo, kjer je izgledalo, da je vse v redu; vsi pa so se morali zavedati, da je dolg neizplačljiv. Prekiniti ta nerealni razvoj je bilo potrebno. Seveda je demagogija tedaj opravila svoje in vse naslednje vlade so se zavedale, da bo prišel trenutek, ko bo treba vprašanje postaviti na realna tla, ker si Argentina ne more privoščiti stanja, da bi živela izven meja sodobnega sveta. Preteklo je kar nekaj let, sredi zahtev, groženj sodnih postopkov in pritiska Mednarodnega denarnega sklada, skupine razvitih držav G-7 in drugih mednarodnih dejavnikov. Kljub spodrsrljajem, napakam in zablodam na nekaterih drugih področjih, se je vlada na tem izkazala kot sposobna za težka in napeta pogajanja. Ponudila je stvaren izhod, takega, ki ga je zmožna spolniti in ga predstavila mednarodni skupnosti. Ponudba, ki predvideva priznanje 25% nominalne vrednosti bonov in nekatere dodatne ugodnosti, ni vzbudila navdušenja in ga ne bo, a je tudi po mnenju nekaterih svetovnih strokovnjakov edino stvarna in izpeljiva. Tako so razumele tudi domače ustanove privatnih pokojnin (AFJP), ki imajo v lasti kar 20% bonov celotnega dolga in so prišle do soglasja z vlado. Tako je razumela tudi katoliška hierarhija, ki je po svojih predstavnikih izjavila, da "je treba plačati kar je pristojno, a ne z lakoto naroda".

Kronogram razvoja. Pretekli teden, potem ko je bila ponudba strokovno pripravljena, je gospodarski minister Lavagna objavil kronogram razvoja pogajanj od tu naprej. Celoten proces se bo pričel, ko bo med 11. in 15. oktobrom ponudba predstavljena finančni komisiji ZDA. Minister pričakuje, da bo ponudba potrjena med 18. in 22. oktobrom. Od 1. do 14. novembra bodo potekale predstavitve pred raznimi skupinami upnikov. Od 15. novembra do 17. decembra bo po vsem svetu potekala zamenjava starih bonov za nove. Med 20. decembrom in 7. januarjem bo Argentina dostavila nove bone vsem upnikom, ki bodo ponudbo sprejeli.

Tako naj bi se sredi januarja država znašla v urejenem položaju in se z dvignjeno glavo vrnila v sklop vrednih držav.

Kaj pravi realnost. Seveda to so vladne napovedi in upi. Vemo pa, da ne bo šlo vse tako gladko. Mednarodni denarni sklad (FMI) v takih primerih zahteva, da vsaj 70% upnikov sprejme ponudbo. V argentinskem primeru so v vodstvu FMI že govorili o potrebi 80 odstotnega pristanka. To bo seveda skoraj nemogoče. Po predhodnih ugotovitvah argentinskih funkcionarjev bi ponudbo sprejelo med 60 in 65% upnikov. Pozitiven razvoj lahko za sabo potegne še manjše število neodločenih. A ostali, zlasti tisti, ki so združeni v Globalnem komiteju upnikov, nočejo ničesar slišati o tako nizki ponudbi in grozijo, da bodo šli na pristojna mednarodna sodišča. Tega seveda ne najdemo v argentinskem vladnem kronogramu. Je pa treba upoštevati, da se bo po 7. januarju začela drugi krog, katere izid je zaenkrat nepredvidljiv.

Duhalde se pripravlja. Čeprav vestno opravlja svojo funkcijo v vodstvu Mercosurja, bivši predsednik ni izpustil iz rok vajeti peronizma. Utrjen v provinci Buenos Aires, ki predstavlja tretjino argentinskega volilnega telesa, načrtuje prihodne korake s pogledom obrnjenim na leto 2005. Tedaj bo na vrsti prva delna obnovitev parlamenta. Da bi potekala brez težav in bi mož ohranil svojo moč, bodo prihodnjega 21. novembra notranje volitve za vodstvo provincijskega peronizma. Kandidatne liste so že sestavljene, pravzaprav ena sama, ki je lista "enotnosti", seveda pod njegovim vodstvom. Znova bo kandidiral za predsednika stranke v provinci. Prvotno je bilo predvideno, da bo guverner Solá vsaj v določenih okrajih nastopil s svojimi listami proti duhaldizmu. Dogovorili so se in Duhalde je vključil nekatere predstavnike "opozicije" na svoje liste. Ni pa ne duha ne sluha o kakšnem poizkusu Kirchnerjevih pristašev, da bi vsaj poizkusili zoperstaviti se večinski strukturi stare garde.

Zunanji spodrsrljaj. Omenimo še zaplet v razmerju do sosednje države Čile. Tam je bil za novega zunanjega ministra imenovan Ignacio Walker. Problem je v tem, da je mož pred meseci, ko ni imel nobene vladne funkcije in je bil na višku problem zaradi plinskih dobav Čilu, v neki reviji kritiziral Kirchnerja in zapisal, da je peronizem "avtoritaren in fašistično prepričanje". Naj se sedaj še tako trudijo na obeh straneh Andov, je tisti članek trn v peti medsebojnih odnosov, ki so zadnja leta potekali v najboljšem duhu.

Obdržati vero in jo udejaniti

Nad. s 1. str.

Lanusu, v režiji Ladislava Lenčka. Igra je bila del praznovanja 30-letnice prihoda lazaristov v Slovensko vas. Tega ne omenjam zato, da bi povedal, da sem nekoč tudi igral, ampak da bi opozoril, da doslej še nimamo sistematičnega pregleda nad gledališko dejavnostjo naše emigracije; zato ne morem vedeti, kolikokrat se je med nami postavil na oder. Kot zadolžen za zgodovinski odsek društva Zedinjena Slovenija prosim vse krajevne domove, da vsak zase napravi pregled svoje gledališke dejavnosti od začetka do danes. Niso namreč vse registrirane v našem periodičnem tisku. Za zgodovino naše emigracije je to nujno potrebno. Še je čas, da se to opravi. Čas beži, ljudje, ki kaj vedo, umirajo. Kar ni zapisano, za zgodovino ne obstaja.

Igra, ki jo bomo sedaj gledali, nam prikazuje človeka, ki je lahko sleherni izmed nas (od tod ime *Slehernik*) in po katerega nepričakovano pride smrt. Vsi prijatelji ga zapustijo, na drugi svet ga spremlja le vera in dobra dela, ki jih je v življenju storil. Smrt se predstavi kot okostnjak s koso, tudi vera in dobra dela sta poosebljeni; poosebljen je tudi Mamon, senčna stran Slehernikovega bogastva. To se imenujejo prispodobne ali alegorije, ki so značilne za srednjeveško duhovno igro-moraliteto. Avtor igre je posebej izpostavil lik Slehernikove matere, ki v svoji nesebičnosti želi sinu vso srečo in po kateri se javlja klic Božje ljubezni na zemlji. Misel na smrt se skozi igro počasi oglašja *Sleherniku*, še preden dobi jasen poziv, ki je kljub temu strašen, ko odjekne v razkošno dvorano uživanja, kjer se nenadoma prikaže smrt s svojim ledenim dihom ob prekipeljavem življenju. Močnejših prizorov kot je ta, le

malo pozna svetovna drama.

Prej sem rekel, da je *Slehernik* lahko vsak izmed nas in njegova usoda tudi naša. Seveda, vendar Hofmannsthalov *Slehernik* ni kdorkoli. Je bogat in ponosen mož, ki živi v razkošju, mlad, zdrav, lep, belopolt, privlačen in izobražen. To lahko med gledalci vzbudi zavist, privoščljivost oziroma škodoželjnost, predvsem med tistimi, ki jim primanjkuje omenjenih kakovosti in ki menijo, da je lastnina tatvina. Kadar taisti postanejo lastniki ali celo oblastniki ter s tem pridobijo nekatere kakovosti, ki jih prej niso imeli, potem ne samo, da ne kričijo več "lastnina je tatvina", ampak končna usoda *Slehernika* postane tudi njihova. To pa je težko sprejeti, posebno še, ker niso še iznašli ničesar, kar bi to preprečilo. Kvečjemu lahko preprečijo igranje *Slehernika* v ljubljanski Drami. Hočejo preprečiti vse, kar jih lahko spominja na neizogibno smrt in kar ji eventualno sledi.

V današnjem svetu se vedno bolj krči "mala čreda", ki še hoče slediti nauku, ki izhaja iz Slehernikove usode. Koliko jih bo še ostalo ob Kristusovem drugem prihodu? Skušajmo vsaj mi, ki smo se zbrali na tem slavlju, obdržati vero in jo udejaniti v našem življenju. Naj nas ne moti, če nas je malo in zmerom manj. Naj nas ne moti, če večina misli in deluje drugače, kot vemo, da je prav in pošteno. Osvojimo si življenjsko vodilo: "Ut si omnes, ego non" — "Tudi če vsi, jaz ne".

Pozorno sledimo besedilu in dogajanju na odru: "Zvésto vsak poslušaj naj, kar bomo vam igrali zdaj. Duhovna igra pretresljiva v podobah živih vam odkriva, kako pred večnega Sodnika je glas poklical Slehernika, kako na zemlji naši dnevi tekó in se končajo v revii. Vse to in zraven marsikaj vam bomo pokazali zdaj, da bi se vsak za dobro vnel in zase náuk zlat posnel".

SLOVENCİ V ARGENTINI

Slomškova proslava naših šolarjev

Prijetno jutranje sonce nas je privabilo 25. septembra v Slovensko hišo, da bi se vsi šolarji slovenskih šol priporočili našemu zavetniku blaženemu škofu Antonu Martinu Slomšku. Ob napovedani uri se je pričela sv. maša, katero je daroval prelat dr. Jure Rode. Prisluhnili smo spodbudnim besedam, ki so nas navdušile naj bomo zvesti Kristusovi pričevalci kot je bil Slomšek. Polagal nam je na srce naj ljubimo slovenski jezik, ki smo ga prejeli kot cenjeno darilo. Pri maši so s pesmijo sodelovali vsi otroci in povzdignili Bogu z ubranimi glasovi svojo najlepšo molitev.

Takoj po maši se je razvil na dvorišču živahen otroški vrišč in klepet. Nestrpno so vsi čakali kdaj se bodo odprla vrata dvorane. Ko se je to zgodilo, so vsi nemudoma zasedli svoje prostore.

Po pozdravnih besedah šolske referentke Ani Klemen, ki vse navzoče prijazno pozdravila, so otroci v dvorani zapeli Slomšku na čast dve njegovi pesmici "Najboljše sladko vince" in "Predico".

Nato se je zastor odgrnil in znašli smo sredi male vasice, ob mali hišici, katero je krasila lična bela ograja. Zada nas je zeleni gozdiček kar vabil v naravo! Pripravo te lepe scene je imel na skrbi Andrej Golob s pomočjo sodelavcev. Napovedovalka in povezovalka igre (Lučka Jereb Oblak) nas je prijazno povabila naj se ustavimo na tej slovenski idili. Kar se pojavita na odru sosed, ki se glasno in živahno pogovarjata. Botra Pepa (Marija Kopač Urbančič) in Žefa (Sonja Čop Ahčin) zaslišita Juretovo pesem (Dominik Oblak), katera jim na šaljiv način

predstavlja piščeta, ki jih on želi prodati. Prizor je iz nas vseh privabil smeh, saj sta ti dve sosedi odlično odigrali svojo vlogo, in seveda, bistremu Juretu, ki je izredno prepričljivo odigral svojo, je uspelo prodati vsa piščeta. Pri tej zahtevni nalogi so mu pomagali dečki (Tomaž Gričar, Matija Rant, Matjaž Urbančič), ki so piščeta varovali.

Posebno pohvalo zaslužijo naši rumeni piščančki (Luči Ayerbe Rant, Marjana Conde, Andrejka Geržinič Elizeche, Ljudmila Golob, Cecilija Grohar, Klara Kočar, Natalija Mele, Marica Omahen, Štefi Papež, Tatjana Rant, Danijela Selan, Luči Skubic in Pavla Stariha), ki so se res izkazali s svojim nastopom. S svojo piščančjo držo in s plesom so nas res prepričali, da so čisto pravi! Kako so znali grebsti, brskati z nogicami in kriliti svojimi perutmi! Nato pa so nam pogumno zapeli še svojo piščančjo himno, ki sta jo seveda zložili najbolj živahna Pepina Štajerka in okrogloglava Žefina Dolenjka. Postali sta najboljši prijatelji. No, pa pojdimo naprej... Piščančki so zrasli in postali kokoške... Žefini so dobili okrogle sive glavice, Pepini pa bleščeče rjavo perje.

Pa se je zgodilo, da je muc privzdignil kurnikovo mrežo in Žefina Črnoglavka (Maruška Batagelj Klemenčič) je odkorakala v Pepin kurnik. To se je jezila Žefa na Pepo in jo obdolžila, da krade! Prepira med sosedami ni bilo konca. Pepa je za Črnoglavko plačala in ostala ji je v kurniku. Tako sta Črnoglavka in Pepina Zlatorepka (Nadi Kopač Grohar) postali sestriči. Pa se takoj znajdeti v svoji novi vlogi in ugotoviti, da sta izredni, ker znata tako lepo

peti. Zato brž organizirata koncert. Vsa kokošja družina jima pozorno sledi (Karina Ahčin, Mariči Dolinšek Conde, Marta Križ Golob, Nevenka Grohar, Mojca Prešeren Jelenc, Karolina Kenda, Veronika Papež, Mikaela Pavlovčič, Tatjana Rožanec in Klavdija Rant Urbančič). V svojem plesu odlično ponazorijo kokošje gibe, ki nas popeljejo v pravo kurje življenje! Sčasoma se naši junakinji naveličata domačega dvorišča in skleneta, da gresta po svetu.

Pa ju zagleda jastreb (Matjaž Čeč), ki je hotel s svojo mogočno postavo in glasom, prestreči najini prestrašeni kokoši in ju odnesti v svoje gnezdo. Bog se ju usmili ter jima pošlje babico (Marija Zorc Čeč) in vnukinjo (Nadja Mavrič), ki skrbno in nežno v svoji vlogi dokazujeta, da znata biti kos svoji nalogi. Kokoški sta pod njunim varstvom postali lepi, rejeni. Celo svilen pentljico je dobila Črnoglavka in Zlatorepki se resnično sveti nadišavljen perje! Tako si naši znanki s prevzetnim in mogočnim glasom zapojeta, da sta postali kar "nadkokoši".

Toda izza plota ju gleda tat (Miloš Mavrič), ki tajno, oprezno zapoje in odigra svojo vlogo. Ukrade najini debelušasti kokoši a s tako smolo, da mu na poti uideta iz vreče, ko se spotakne ob kamen. Ropot zasliši učiteljica (Lučka Jereb Oblak) in kokoši spravi na varno. Takoj se strogo loti prevzgoje teh razvajenk. Ob novem šolskem letu pa učiteljica povabi otroke in mamice cele vasi na šolsko dvorišče. Predstavi jim prevzgojeni kokoši, ki sta si zaslužili kolajno. Tako vzgojo oblubi tudi otrokom, da bodo postali koristni v družbi in v ponos družinam. Povabi jih nato naj zapojejo šolsko himno, katero so energično in res z navdušenjem zapeli! Vse mamice so jim ganljivo zaploskale (Mirta Ayerbe Rant, Jelica Fajdiga Stariha in Irena Rant Grohar). Seveda so to proslavo še povzdignili z najavo, da bodo Črnoglavko in Zlatorepko nagačili, da bosta za vedno ostali tako lepi kot zdaj. Prvi kuri Slovenije, ki bosta s tem postali nesmrtni! Prava čast! To sta se čudili Žefa in Pepa, ko sta spoznali svoji kokoši! Pravijo, da se še danes, ko ura polnoč odbije, najini junakinji ganeta in obujata spomine na domače igrišče. Resnično sta zaslužni pohvale, kajti svojo težko vlogo sta v petju, besedi in z gibi brezhibno odigrali! Sedaj vemo, da je kuram v življenju tudi težko!

Za ves ta živahen in uspešen odrski prikaz pa smo dolžni priznanja režiserju Dominiku Oblaku, ki je s svojim talentom znal privabiti na tako posrečen način iz vseh igralcev prepričljiv nastop. Ob tem je bilo vloženo veliko dela, truda in vaj. Stali sta mu ob strani šepetalki Marija Zorc Čeč in Magda Česarek. V glasbeni svet nas je popeljala Anka Savelli Gaser, ki je uglasbila vse pesmi, ki so jih prepevali, njen soprog Miha Gaser pa je prvotno radijsko igro priredil za na oder. Za gibčno in iznajdljivo koreografijo in plese je poskrbela Beti Petkovšek Mavrič, zvok in razsvetljavo sta imela na skrbi Marko Čop in Damijan Ahlin. Posebno pa naj poudarimo izdelavo oblačil in maskiranje, s katerim so nam na dovršen način predstavili vso kokošjo družino in življenje na vasi!

Najlepša pohvala in zahvala pa gre vsej Prešernovi šoli, njeni voditeljici Magdi Gaser Česarek in vsem staršem šole, ki so v takem številu sodelovali kot igralci ali tihi pomočniki in nam na igriv način odkrili živahen svet kokošjih kurnikov!

-n-o-

Za materinski dan

V Argentini vsako tretjo nedeljo v oktobru praznujemo dan matere. V Svobodni Sloveniji se pridružujemo temu slavu in vsem mamicam iz srca čestitamo. Obenem objavimo kratek odlomek iz pisanja Janeza Jalna in pesmico izseljenskim mamicam, izpod peresa našega pesnika Gregorja Mali.

Naša mamica

(Govor deklice)

Pri nas doma imamo mamico, je nimate samo pri vas. Pri nas imamo zato našo dobro mamico, ker bi brez nje kar ne mogli shajati. Kaj pa pri vas? Le kdo bi nas pri nas zjutraj poklical, če bi nas ne mamica?

In če bi se tudi sami zbudili in se vsi znali že sami obleči, kakor na primer jaz, ki sem največja, kdo bi nas

spomnil, da bi molili? Prav gotovo bi skoraj vedno pozabili - brez mamice.

Pa če bi mamice ne imeli, kdo bi zjutraj Tončka previl, ko je včasih ves - taaak -?

Pa kdo bi ponoči tolikokrat vstal in mlekca stopil našemu malemu fantku, ki ga imamo vsi tako radi, če ne mamica? Jaz namreč tako trdo spim kakor trkelj. Bi se Tonček prej z jokom pretrgal, preden bi mene zbudil.

Ooo, prav čisto zanič pa tudi nisem. Na mleko zjutraj že pazim, da ne prekipi in da mamica med tem lahko Tilko in Janezka in Marjanco umije in obleče. Tiste naše nagajivce!

Kave pa ne znam še skuhati in bi atek moral brez zajtrka v službo, če bi ne imeli mamice.

Pa jaz prav dobro vem, da naš atek to ve. Ker, kadar prav preveč razsajamo, pravi: „Otroci, tiho! Če ne, bo mamica huda in nam ne bo nič skuhalo, pa tebi, Janezek, ne bo zašila hlačk, pa tebi, Tilka, ne bo kupila nove obleke, pa - pa - pa -“ Pa smo spet tiho.

Jo, če bi mamice ne imeli, bi se pri nas doma, pa pri vas tudi, da veste, povsod bi se tako obračali, da bi dan šele zvečer začeli, ko je treba že spet iti spat. Pa še takrat bi morali kar brez večerje leči.

- Tako pa pri nas čez dan toliko naredimo, da mamica drugi dan komaj pospravi.

Pa še nekaj! Kdo bi nas natepel, ko ne ubogamo, če bi mamice ne imeli?

Ja - če ne boste mamic povedali, da sem poslušala. Saj nisem nalašč.

Je prišla včeraj k nam v vas Sedejka - ne, ne, gospa Sedejeva se reče. Je prišla k nam v vas gospa Sedejeva, pa je milovala našo mamo, da ima toliko otrok. Se je pa naša mamica prav prisrčno zasmejala in rekla:

„Ja, kaj bi pa začela, če bi mojih nagajivčkov ne imela?“

Sedaj pa jaz ne vem, ali bi bili mi večji revčki brez mamice ali mamica brez nas bolj nesrečna? - Kaj pravite?

Janez Jalen, „Previsi“

Pozdravljene mamice!

Pozdravljene, mamice zlate, pozdravljene, kličemo vam, ki srca ljubeča imate, v njih bisere hranite nam.

Življenje ste nam podarile, trosile nam cvetja dobrot, ljubiti Boga nas učile, k Mariji kazale nam pot.

V besedi domači ste pele pri zibelki pesmice nam, za nas ste molile, trpele. Kako naj povrnemo vam?

Slovensko besedo ljubili, o matere, bomo vse dni, v njej Stvarnika zvesto slavili, dokler bo še v nas kaj moči.

Gregor Mali

CASTELAR

Mladinski dan na Pristavi

„Kakor družina stopajmo v bodočnost“

V nedeljo, 3. oktobra smo se zbrali na Pristavi, v Castelarju, kjer se je vršil Mladinski dan. Čeprav zgodaj zjutraj malo hladen, vendar krasen sončen dan, je vse prisotne pripravil v dobro voljo.

Kmalu so se pričela tekmovanja v nogometu do srede dopoldneva, ko se je izvršilo dviganje zastav. Nato smo se zbrali pri daritvi sv. maše, katero je daroval g. Franci Cukjati. V Evangeliju nas je Gospod opozarjal naj se Njega ne sramujemo, in tako se nas tudi On ne bo sramoval pred angeli in svetniki. Med pridigo je g. Cukjati povezal božjo besedo s izbranim geslom za Mladinski dan.

Po končanem obredu sv. maše so se tekmovanja nadaljevala. Fantje so tekmovali v nogometu, dekleta pa v odbojki.

Prvo igro nogometa sta odigrala Ramos proti San Martinu, vendar ker se je Ramos prepozno predstavil, je ostal po pravilih zmagovalec San Martin. Kasneje je igralo moštvo San Martina proti San Justu, kateri je zmagal 9-0. Ramoščani se niso predstavili pri igri proti San Justu, zato je ta ostal zmagovalec in prešel v finalo.

V drugem oddelku so igrala moštva iz Lanusa, Pristave in Carapachaya. Lanus je Pristavčane z lahkoto premagal in dosegel rezultat 6-1. Pristavčani so potem igrali proti moštvi iz Carapachaya. Ob koncu prvega časa sta bili skupini izenačeni 4-4, vendar v drugem času so lahko Pristavčani naredili še tri gole in zmagali 7-4. Nazadnje je igral Lanus proti Carapachayu, in zmagal 8-2, ter prešel v finalo. V napeti finalni sta tekmovala San Justo in Lanus. Moštvo Lanusa je zmagalo San Justo 4-2.

Dekleta so med tem vneto igrala odbojko. Prvo so odigrala dekleta Lanusa proti lokalni ekipi, katera je zmagala 25-22 in 25-20. Dekleta Lanusa so potem igrala proti Carapachayu in zmagale 25-14 in 25-10. Dekleta Carapachaya so tudi igrala proti Pristavčankam, katere so znova zmagale, to pot 25-14 in 25-17, ter prešle v finalo.

V drugem oddelku so tekmovala dekleta San Justa proti Ramosu in zmagale 25-5 in 25-15. Dekleta iz Ramosa so tudi igrala proti moštvi iz San Martina, katero je zmagalo 25-17 in 25-7.

Brez dvoma je bila najbolj napeta igra v kateri so se dekleta iz San Martina borila proti moštvi iz San Justa. Zmagovalke bi prešle na finalo. Dekleta iz San Martina so se potrudile in izkoristile nekaj napak San Justa, ter dosegle zmago v obeh setih z istim rezultatom (26-24).

Finala v odbojki se je odigrala med dekleti iz Pristave in dekleti iz San Martina. Igra je bila zelo napeta. Prvi set so zmagale Pristavčanke 29-27, vendar v drugem so zgubile 19-25. V zadnjem setu so znova zmagale Pristavčanke in osvojile prvo mesto.

Okoli sedme ure, se je pričel napovedani kulturni program pod mogočnim pristavskim ombujem. Navzoče je pozdravila Andrejka Zupanc in podala besedo predsednici SDO na Pristavi, Ceciliji Kocmur. Ta nam je na kratko razložila izbrano geslo in poudarila misli da je družina celica družbe in temeljni kamen prihodnosti. Andrejka Zupanc je nato prebrala kratek uvod v igro o Povodnem možu, v katerem je povedala kako je nekoč

na dvorišču po maši zbrano mladino pozdravil starejši mož in jo označil s Povodnim možem. Mladina se je, po pobudi gospoda, zanimala za prispodobno in poizvedela kaj je Povodni mož bil. Naslednjo nedeljo so skupaj z gospodom ugotovili skupne točke njihovega značaja z značajem Povodnega moža. Potem jim je gospod (Pavel Klemenčič) prebral zgodbo, in tako se je igra, v režiji Danijela Kocmurja, pričela. V zgodbi se sprva prikaže Povodnega moža (Ivan Klemenčič) kot povodno bitje ki je rešilo dečka (Pavel Grohar), ki je bil skoraj utonil v reki ko je plaval. Vendar ko ga je rešil ga je odpeljal v povodno kraljestvo, kjer mu je razkazal prvo sobo iz samega stekla. Tu se je deček sprva igral s steklenimi igračkami, vendar se je spomnil doma in pričel jokati. Povodni mož ga je želel utolažiti in ga odpeljal v srebrno sobo, kjer se je deček ponovno igral, to pot s srebrnimi igračkami. Vendar kmalu se je spomnil bratcev. Povodni mož ga je odpeljal v zlato sobo, da bi ga z vsem bogastvom utolažil, vendar deček se je čez čas užalostil ker se je spomnil na družino. Povodni mož je torej zbral vso bogastvo kar ga je imel v kraljestvu in vsul vse bisere pred dečka, tako da je kup segal do stropa. Ko je Povodni mož vprašal dečka ali mu je družina dražja od vsega tega bogastva, mu je deček pritrdil. Povodni mož se je razžalostil ko je spoznal da imajo ljudje dragocenejši reči kot njegovo bogastvo. Dečka je vrnil na površino in mu, ko je ta spal, dal zlata v žepe. Opazoval je od daleč dečka ko se je prebudil, in kako se je srečen vrnil materi (Veronika Kocmur), očetu (Kristjan Kopač) in bratcem (Luka in Tomaž Kenda). Povodni mož je o družini razmišljal in se končno odločil da si bo poiskal na površju primerno dekle. Tako je nekoč odšel na veselico, pozdravil prisotne in si izbral dekle, s katerim je zaplesal. To dekle je bila

Urška Šeferjeva (Nežka Papež), lepa v zunanem oziru, vendar duševno grda. Medtem ko je Povodni mož plesal z njo vesele slovenske plese, kjer je sodelovala skupina mladih Pristavske folklore, je zaznal z nadnaravnim čutom Urškin grdi značaj. Po plesu, se je umaknil od družbe, in srečal Tončko Grdina (Ingrid Kopač), katera je žalovala ker je noben fant ni maral. To dekle je bilo dobro v srcu, vendar grdo ko strah. Povodni mož pa je gledal v duševne lastnosti in se zaljubil v Tončko, ona pa vanj. Skupaj sta zaplesala. Med plesom jo je Povodni mož prosil za roko in če bi želela skupaj z njim vladati v podvodnem kraljestvu. Tončka je sprejela, in plesala sta vedno hitreje v obširnejših krogih, dokler nista vprico brodnikov skočila v reko in zginila pod vodno gladino. Prisotni so zgroženi nad dogodkom takoj končali veselico in še dolgo govorili o dogodku. Povodni mož pa je v svojem kraljestvu živel srečen s Tončko Grdina, s katero je ustanovil družino. Tako je zmagala vrednota notranje lepote nad zunanjo. Razumeli smo, da vrednote tvorijo pravo lepoto in srečo posameznega človeka.

Po končani igri, so se nastopajoči poklonili občinstvu, ki je vneto ploskalo, navdušeno nad igro, ki je v glavnem dobro uspela. Potem se je Andrejka Zupanc v imenu pristavske mladine zahvalila režiserju za ves trud in pa Alešu Kogovšku, ki je veliko pripomogel pri izdelavi scenografije. Razdelili so se tudi pokali zmagovalcem: lanuskemu moštvi, ki je bil prvak v nogometu in Pristavčankam, ki so osvojile prvo mesto v odbojki. Predsednik Pristave, Janez Jelenc nam je nato podal rezultate parlamentarnih volitev v Sloveniji.

Po končanem kulturnem programu je lahko vsakdo užival prosto zabavo, kjer je sodelovala skupina EQE ter DJ.

jmr

190-letnica podobe Marije Pomagaj

Bazilika Marije Pomagaj na Brezjah v nedeljo, 3. oktobra 2004, ni mogla sprejeti vseh romarjev, ki so se zbrali k evharistični daritvi; večje število ljudi je ostalo zunaj. Glavni razlog praznovanja je bila 190. obletnica nastanka Marijine podobe, ki jo je davnega leta 1814 naslikal Leopold Layer. Zahvalno bogoslužje je vodil apostolski nuncij v Sloveniji, msgr. Santos Abril y Castello.

Apostolski nuncij je maševal v slovenščini in zbrane romarje med mašo tudi nagovoril.

Povedal je, da je prišel z veseljem na Brezje darovat sveto mašo, to pot predvsem kot romar, da bi z drugimi romarji molil pred podobo, pred katero se že 190 let zgrinjajo množice Slovencev. Spomnil je na umetnika, ki je to podobo naredil, na izgradnjo sedanje cerkve leta 1900, ker je prvotna postala premajhna in na prihod Franciškovi sinov dve leti pred tem. Danes se jim je posebej zahvalil "trud in ljubezen, s katero sprejemajo romarje, spoveduje, in poskrbijo za vsakogar, ki na tem kraju išče pomoč".

Apostolski nuncij je povedal, da zadnjih 15 let število romarjev raste, in to dejstvo označil predvsem kot izraz vere slovenskega naroda. "Brez-

je so dokaz - je rekel - da Slovenci niso izgubili vere, le izražajo jo na drugačen način." Potem je povedal, da je bilo v svetem letu 2000 na Brezjah tristo tisoč romarjev; letos bo ta številka dosegla skoraj štiristo tisoč. Ob navadnih nedelja se maš udeleži okoli štiri tisoč ljudi. Koliko ljudi z olajšanjem stopi iz spovednice, pa je nemogoče povedati, je še rekel nuncij. "Ko se zdi, da sta materializem in potrošništvo izpodrinila vero iz človekovega srca, so prav Brezje znamenje, da slovenski človek v sebi nosi neko hrepenenje po Bogu: to je znamenje, da ni zadovoljen z odgovori, ki mu jih daje liberalistični svet."

Za slovensko katoliško zgodovino sta značilni dve stvari - je potem razlagal nuncij. Prva je, da so verniki iz pobožnosti in kot izraz svoje vere ogromno slovenskih hribov in gričev ovekoveličili z lepimi cerkvami. Druga značilnost pa je otroška pobožnost do Marije.

Zakaj se slovenski kristjan oklepa Marije? - je vprašal nuncij in v od-

govor navedel, da je "človek pač tak, da se mora k nekomu stisniti, ko mu je težko. Stisneš pa se ponavadi k tistemu, ki mu zaupaš, pri katerem najdeš zavetje, se pri njem lahko zjokaš, pomiriš in vzradostiš. In Slovencem je bilo vedno težko - kakor tudi danes. Zato so se in se še vedno oklepajo Marije... Danes ni znanih veliko telesnih ozdravljenj. Ogromno pa je notranjih ozdravljenj, ogromno spreobrnjenj," je zatrdil, nato pa takole povabil:

"Dragi Slovenci, naj Marija Pomagaj ostane naša mati. Človeku zadostuje samo misel na mater in se zave, čigav je in kaj je dobro zanj. Tako naj tudi kristjanu zadostuje samo misel na Marijo, in ne bo pozabil, kdo je in kaj ga nebeška Mati uči... Prosimo ob podobi Marije Pomagaj, naj nam Gospod na njeno priprošnjo pomnoži vero. Danes se Slovencem vere ni treba sramovati. Nasprotno, ponosni smo lahko na naše prednike. Ta cerkev in Marijina podoba izražata njihovo vero, ki so nam jo posredovali. Trudimo se, da bi jo tudi mi ohranili za prihodnje rodove," je zaželel apostolski nuncij ob koncu homilije.

NASVETI ZA STARŠE

Kadar otrok ne uboga (2)

Kričanje in razburljivost. Včasih je težko ne izgubiti živce. V resnici bo vsak odkritosrčen vzgojitelj priznal, da jih je kdaj izgubil, v večji ali manjši meri. Vendar izgubiti živce pomeni zlorabo moči, kar je za otroka ponižanje in izguba samospoštovanja. Poleg tega se človek na vse navadi. Tudi otrok na kričanje, ki ga bo čedalje manj upošteval. Pes, ki laja, ne grize. Končno bi bilo treba, da bi nas otrok upošteval, kričati tako močno, da kaj takega nobeno človeško grlo ne zmore.

Poleg tega predstavlja kričanje še drugo nevarnost. Ko vpitje nima uspeha, se jeza odraslega lahko spremeni v zmerjanje in žalitve ter psihično ali fizično nasilje, kar je hudo. Nikoli ne smemo priti do te skrajnosti. Če starši čutijo, da vedenje otroka presega njihove moči, naj prosijo za strokovno pomoč psiho-

loge, svetovalce...

Ne izpolnjevanje obljub ali groženj. Otroci se kaj kmalu nauči, da čim več oče in mati obljubita ali grozita, manj izpolnita. Vsaka neizpolnjena obljuba ali grožnja je delček avtoritete, ki ostaja na poti.

Obljube in grožnje morajo biti stvarne, to je - lahko izvedljive. En dan brez televizije ali izhoda je mogoč, en mesec pa ne.

Pomankanje pozornosti. V svoji knjigi "Umetnost starševstva" pravi Dodson, da je dobra mati tista - danes velja to tudi za očete -, ki sliši svojega otroka tudi, ko sama govori po telefonu. Navadno se starši pritožujejo, da jih otroci ne poslušajo. A težava se je pričela, ko oni niso poslušali svojih otrok. So jih sodili, ocenjevali, rekli so jim, kaj naj naredi, a poslušali ... nikoli.

Nadaljevanje prihodnjice

Po si.catholic.net

NOVICE IZ SLOVENIJE

MED DESETIMI - NAJBOLJŠI

Na 8. festivalu Terra di Siena v Italiji je prvo nagrado prejel slovenski film Kajmak in marmelada režiserja Branka Djuriča. V tekmovalnem delu je sodelovalo deset filmskih komedij iz Evrope, Izraela in Brazilije. Žirija je v obrazložitvi nagrade zapisala, da je v Kajmaku in marmeladi "družbeno okolje prikazano na ironičen, vendar ne preveč karikiran in stereotipen način", da ima "dobro zgradbo junakov, ki so do popolnosti vmeščeni v narativno zgradbo in inteligenčen ter nepredvidljiv konec". Po oceni žirije je bil "na splošno najbolj dovršen film med letošnjimi tekmovalnimi filmi".

UMRL SAMO VREMŠAK

V 75. letu je umrl skladatelj, zborovodja, solo pevec in glasbeni pedagog Samo Vremšak. Rojen v Kamniku, je na ljubljanski Akademiji za glasbo diplomiral iz kompozicije pri prof. Marjanu Kozini ter iz solopetja pri prof. Adu Darianu. V začetku ga je mikala pevka kariera, med drugim je bil član Slovenskega okteta, pozneje pa je prevladala želja po komponiranju. Od 1962 do 1993 vodil najstarejše slovensko pevsko društvo, kamniški zbor Lira, s katerim je dosegel nekaj odmevnih uspehov doma in v tujini. Ukvarjal se je tudi s pedagoškim delom; od 1978 do 1995 je poučeval na ljubljanski akademiji.

KONEC TUBERKULOZE?

S 1. januarjem 2005 bo v Sloveniji ukinjeno cepljenje novorojenčkov zoper tuberkulozo. Slovenija ima glede na svetovne razmere zelo nizek odstotek bolnikov s tuberkulozo, s čimer zadnja tri leta izpolnjuje predvidene pogoje za ukinitve cepljenja.

SKORAJ VSI

Več kot štiri petine Slovencev ima mobilni telefon, kar Slovenijo uvršča v svetovni vrh. Naročniško razmerje ima sklenjenih 62 odstotkov uporabnikov, 38 odstotkov pa ima predplačniško (na kartice) razmerje.

PO SVETU

ODPRTA VRATA TUDI TURČIJI

Evropska komisija je priporočila, naj Evropska zveza začne pristopna pogajanja s Turčijo, vendar je Ankari ob tem postavila več pogojev. Med drugim naj bi imela povezava pravico kadarkoli zamrzniti ali ustaviti pogajanja, če Turčija ne bo izpolnjevala danih političnih zavez, kot so spoštovanje človekovih ali manjšinskih pravic. Končno odločitev morajo zdaj sprejeti voditelji EZ, in sicer na vrhu 17. in 18. decembra v Bruslju. V Ankari so s poročilom komisije sicer zadovoljni, je pa premier Recep Tayyip Erdogan opozoril, da želi biti Turčija obravnavana enako kot so bile ostale dosedanje kandidatke. Prvi odzivi članic medtem kažejo na zadovoljstvo s priporočilom.

BREZPOSELNOST V EZ

Stopnja brezposelnosti je avgusta v evroobmočju in v celotni EZ glede na julij ostala nespremenjena pri devetih odstotkih. EZ25 je lani avgusta beležila 9,1-odstotno brezposelnost, evroobmočje pa 8,9-odstotno. Po ocenah Eurostata je bilo avgusta letos v evroobmočju brez dela 12,8 milijona ljudi, v celotni EZ pa 19,3 milijona. Avgusta so najnižjo brezposelnost za beležili Luksemburg (4,3 odstotka), Irska (4,4 odstotka), Ciper in Avstrija (oba 4,5 odstotka) ter Velika Britanija (4,7 odstotka v juniju); najvišjo brezposelnost pa so beležile Poljska (18,7 odstotka), Slovaška (15,7 odstotka), Litva in Španija (obe 11 odstotkov).

DRUGI KROG V SRBIJI

Drugi krog lokalnih volitev v Srbiji in hkratnih volitev poslancev v skupščino Vojvodine je dokončno potrdil močan zasus srbskega volilnega telesa v desno. Volilna udeležba je bila še nižja (okoli 32-odstotna) kot v prvem krogu 19. septembra, vendar beograjski analitiki menijo, da pripada reformistom in protireformistom po 40 odstotkov volilnega telesa, preostali del pa naj bi bil neopredeljen. Vse najpomembnejše stranke zatrjujejo, da so bile uspešne na nedeljskih volitvah, gotovo pa je, da Demokratska stranka (DS) srbskega predsednika Borisa Tadića nima veliko razlogov za zadovoljstvo. V treh od štirih največjih mest, kjer imajo po volilnem zakonu župane, ne pa predsednikov občin, so bili demokrati poraženi, v Beogradu pa so le za slaba dva odstotka premagali kandidata radikalcev (SRS), ki sicer v srbski prestolnici nikoli niso bili preveč priljubljeni.

ZA LITERATURO - NOBELOVKA

Avstrijska pisateljica Elfriede Jelinek (57) je letošnja dobitnica Nobelove nagrade za književnost. Odkar nagrado podeljujejo (1901), je to najvišje možno priznanje za književnost prejelo le devet pisateljic ali pesnic. Nagradjenka je po objavi novice izjavila, da je Nobelova nagrada "presenečenje in velika čast". Za švedski radio je povedala, da zaradi bolezni ne bo prišla na podelitev, ki bo 10. decembra v Stockholmu.

PISALI SMO PRED 50 LETI

TITO PREPUSTIL TRST ITALIJI

Po večletnem prerekanju za Trst sta se Titova Jugoslavija in Italija sedaj sporazumeli za bodočo usodo Trsta. Tito ga je prepustil Italiji.

Sporazum sta podpisala v torek v Londonu Titov veleposlanik Vladimir Velebit in it. veleposlanik Manlio Brosio. Parafirala sta ga pa še ameriški veleposlanik v Avstriji Llewellyn E. Ioppson in Geoffrey Harrison, podtajnik v angl. zun. ministrstvu, ki sta bila posrednika pri pogajanjih za rešitev vprašanja.

RAMOS MEJIA

Na občem zboru Krajevnega odbora Društva Slovencev dne 19. septembra 1954 so odborniki podali poročilo o delovanju društvenega pododbora v preteklem poslovnem letu. Pododbor je redno vsak drugi mesec prirejal prosvetne sestanke, katerih se je povprečno udeleževalo 30 do 50 poslušalcev. Člani pododbora so sodelovali pri vseh akcijah, ki so bile v korist slovenski skupnosti. Članov šteje pododbor 240. Pri volitvah so navzoči potrdili dosednji odbor, ki ga sestavljajo: Aleksander Majhen, predsednik, Avguštin Clemente, tajnik, Valentin Javoršek, blagajnik; kot odborniki pa: č. g. Janez Kalan, ga. Viktorija Čop in gg. Janez Kokalj ter Alojzij Sedej. Isti so ostali tudi zaupniki in sicer: ga. Čopova za moronski okoliš, gdč. Francka Stanovnik za Villa Sarmiento, g. Clemente za Lujan in okolico, g. V. Drolc za Don Bosco, g. Erjavec za Ramos Mejia, g. J. Kokalj za Castelar, g. A. Majhen za Haedo, g. I. Oblak za Caseros, g. Sedej za Ciudadelo in g. Škulj za San Antonio de Padua.

SIN SLOVENSKIH GORA IN - HIMALAJA

Iz naših gora je zrasel, na naših vrhah je ljubil planike in murke, med našimi skalami in prepadi je pil lepoto in hrepenenje višin. V čudežni triglavski deželi je prejel moč in pogum, da je mogel izpolniti poslanstvo, o katerem tedaj še ni sanjal, a je bil izbran zanj: borba z himalajskimi vrhovi.

Dinko Bertonec: nasmejan in priazen kot vedno, je prišel med nas v Slovensko Fantovsko Zvezo in nam govoril o svojih doživljajih med divjimi in strašnimi stenami najvišje gore sveta.

MIRAMAR IN MAR DEL SUD

Petdesetletnico življenja je obhajal dne 22. avgusta t.l. v Miramaru živeči zidarski mojster g. **Gornik Franc**. Za to priliko so se na slavljenčevo povabilo zbrali v njegovi lastni hiši številni prijatelji in znanci in skupno z njim prav po domače obhajali njegov življenjski jubilej. Jubilantu prav iskreno čestitamo tudi mi in mu kličemo: Na mnoga leta!

Teden dni pozneje pa je obhajal svojo štiridesetletnico v Mar del Sudu živeči mizarjski mojster g. **Janez Jelec**, ki je za to priliko povabil tudi prijatelje iz sosednega Miramara in tako skupno z njimi obhajal svoj življenjski jubilej. Tudi njemu priskrbo čestitamo za to priliko in mu želimo, da bi dočakal ne samo „srečanje z Abrahamom“ pač pa tudi nadaljnje življenjske jubileje!

Svobodna Slovenija, št. 39, 7. oktobra 1954

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča

V torek 28. septembra se je rodila v Slovenski vasi **Valeria Natalia Urbanija**, hčerka Pavleta in Vanike roj. Jazbec.

Srečnim staršem iz srca čestitamo in želimo obilo božjega blagoslova!

ESLOVENIA, MI TIERRA

Las ejecuciones en el resto del país

Algunos sitios donde se encontraron los cadáveres, fruto del terror de aquellos días, son: los bosques de Gorjane, la fosa en Suhor, en Litija, en Krim, Boncar (los gitanos), Klevevež.

Cuando los desenterraron se pudo comprobar que sufrieron maltratos increíbles antes de la muerte. El martirio era un método con el que los comunistas implantaban el terror. Las muertes ocurrían con fusilamientos, a golpes de palos, cuchillos, arrojando a las víctimas a la hoguera ...

Mataron a Ivanka Novak, una maestra embarazada, al intendente Janez Biulc y a sus dos hijos. A comienzos del año 1942 mataron también a Lojze Grozde, a Franc Ovniček, a la familia Kozina (incluso al hijo inválido), a la familia Mavsar. El 13 de junio de 1942 martirizaron a mataron al capellán Novak en Hinje, a la maestra Čebulj, a Mulc (traicionado por su propia hija), al intendente Bastič en Horjul, a la familia Mravljec de Brezovica, a Pogačnik en Polje y a muchos más.

El libro negro (Črne bukve) narra con mayor detalle acerca de las matanzas y del hallazgo de cadáveres.

Una mención especial merecen las ejecuciones de los sacerdotes eslovenos. Querían borrarlos del mapa porque sabían que los clérigos le desaconsejaban a la gente que engrosara las filas de los partisanos.

El terror se adueñó de Eslovenia, en especial de las regiones de Dolenjska y de Notranjska. Era común que les endilgaran la traición. No existían los interrogatorios. La gente perdía la vida sin juicio previo. Los jefes partisanos permitieron que sus subordinados dieran rienda suelta a su sed de muerte. Podían matar a quien se les antojara.

Teniendo en cuenta el panorama reinante, no resulta difícil entender por qué la gente, presa del miedo y de la desesperación, empezó a organizar su defensa. Los comunistas adoptaron la máscara de la lucha por la liberación para desencadenar su revolución. Cosa semejante no ocurrió en ningún otro país de Europa.

La gente sabía que los muertos no eran traidores. Decidieron que no podían dejar que el terror de los partisanos siguiera reinando.

SLOVENCİ IN ŠPORT

ZA TRI STOPNIČKE VIŠE

Slovenska nogometna reprezentanca je na oktobrski lestvici Mednarodne nogometne zveze (FIFA) pridobila tri mesta in je trenutno 43. V vodstvu je še naprej Brazilija pred Francijo, na tretje mesto pa se je povzpela Argentina, ki je prehitela Španijo. Iz kvalifikacijske skupine za svetovno prvenstvo 2006, v kateri igra tudi slovenska vrsta, je najvišje, na osmem mestu, Italija, pred Slovenijo pa je še Norveška na 37. Po zmagi nad Italijo bo Slovenija zlezla še malo višje.

ŠTIRI BALINARSKE MEDALJE

Slovenski balinar Bojan Novak je na evropskem prvenstvu v Chivassu osvojil **srebro** v bližnjem in zbijanju v krog. Evropski podprvak je postal potem, ko je v finalu izgubil z Ericom Lottojem iz Monaka s 24:27. Monačan je v četrti menjavi zadel balina in povedel z dvema točkama razlike, do konca pa ni več dovolil preobrata.

Novo, **bronasto**, sta si priborila Bojan Novak in Tadej Premru v štafetnem zbijanju. Proti Italijanoma Ziraldu in Grivi sta v petminutnem zbijanju iztržila neodločen izid - 46:46, čeprav sta vrgla manj krogel. Pravila mednarodne zveze so kruta, za bron je bilo potrebno dodatno zbijanje. V pol krajšem času sta Bojan in Tadej zadela kar 18 krogel zapored, Italijana zgrešila prvih pet. Slovenska predstavnik sta obdržala prednost in zmagala z 22:20.

Tudi **zlata** je prišla v Slovenijo: prinesel jo je Damjan Sofronievski v natančnem zbijanju. V finalu je zbral 20 točk in za dve premagal Hrvata Sandra Guljo. (Sofronievski je ponovil velik uspeh v tej tehnični disciplini po letu 2001, ko je v Kranju osvojil naslov svetovnega prvaka).

Damjan Sofronievski je zlato dodal še **bron** med dvojicami, saj sta skupaj z Gregorjem Moličnikom v boju za 3. mesto premagala dvojico Bruni - Lotto iz Monaka s 13:5.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzije Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Teléfono: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo ZS: **Alojzije Rezelj** / Sodelovali so še: **Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Marjanka Lenarčič Dobovšek, Jože Rožanec, Danica Malovrh, Peter Pavšer, Matjaž Čeč**. Mediji: **STA, si.catholic.net**.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebnne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: **info@vilko.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasich@cpacif.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfnat.com.ar

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

bo praznovala

zlati jubilej

svojega plodnega ustvarjalnega dela v soboto, 16. oktobra v Slovenski hiši.

Ob. 19. uri bo koncelebrirana sv. maša, ob 20. uri bo v veliki dvorani slavnostna akademija.

Prisrčno vabljeni vsi člani in prijatelji!

Italija na kolenih

Slovenska nogometna reprezentanca je v tretjem krogu kvalifikacij za nastop na svetovnem prvenstvu leta 2006 v Celju na stadionu Arena Petrol pred 9.000 gledalci premagala Italijo z 1:0.

Igrali so: Borut Mavrič, Karič (od 69. Dedič), Matej Mavrič, Mitrakovič (od 75. Cesar), Šukalo, Šiljak, Čeh (od 87. Lazič), Komac, Pokorn, Ačimovič, Sešlar.

Slovenska nogometna pravljica dobiva novo poglavje. Pomlajena reprezentanca niza uspeh za uspehom in je po treh odigranih krogih na prvem mestu v svoji skupini. Po zmagi nad Molda-

vijo in remiju na Škotskem, je tokrat padla še favorizirana Italija, kar gotovo lahko ocenimo kot največjo - ne pa najbolj pomembno - posamično zmago v zgodovini Slovenije. Trikratni svetovni prvaki v Celju sicer niso igrali podrejene vloge, večji del tekme so imeli pobudo, toda bili so neučinkoviti in potrdilo se je staro pravilo, da kdor ne da gola, ga dobi. S srčno in disciplinirano igro so gostitelji tudi s pomočjo sreče vzdržali napade nasprotnika, zmagoviti zadetek pa je v 83. minuti dosegel Boštjan Cesar. Nastja Čeh je izvedel prosti strel z leve strani, v kazenskem prostoru je bil najvišji Cesar, ki je z glavo premagal vratarja Gianluco Buffona. Rajanje na celjskem stadionu, ki je imel tokrat prvič tudi drugo tribuno, se je lahko začelo.

Brane Oblak, selektor Slovenije, je med drugim dejal: „Občutki so enkratni. Premagali smo izredno reprezentanco, ki je favorit v naši skupini in jo bo težko še kdo premagal. Sam bi bil zadovoljen že z remijem. Imeli smo srce in tudi srečo. Sreča je bila, da sodnik ni dosodil enajstmetrovke za nasprotnika, da se je poškodovalec

Mitrakovič, tako da sem lahko v igro poslal strelca zadetka. Tekma se je odvijala tako, kot sem predvideval, le Italijani so bili celo boljši, kot sem mislil. Gol je padel na način, ki smo ga pripravljali na treningu. Pohvalil bi vso ekipo, najbolj pa me je presenetil Pokorn, ki je kar dva igralca spravil v žep.“ — Italijanski selektor Marcelo Lippi pa je povedal: „Jezem sem. Ne bi smeli izgubiti, nezadovoljen bi bil že z remijem. A take stvari se dogajajo. Zaradi nespretnosti napadalcev in pomanjkanje sreče smo izgubili, a s tega ne smemo delati drame. Slabih nasprotnikov v nogometu ni več, kar je danes pokazala tudi Slovenija. Čeprav so moji igralci pokazali dobro igro, manjkalo je le gol, pa moram reči, da je zmaga gostiteljev zaslužena. Za naše moštvo bo še dovolj popravni izpitov, treba je vedeti, da je to šele naša tretja tekma v tej sestavi.“

Iz zapuščine Mire Ecker

PIŠČANČJA PRSA S ŠAMPANJCEM

Sestavine

8 do 10 kosov belega mesa, 2 žlici olja, 1 čebulo, zrezano na majhne koščke, 125 cl vode, 1 kocko (piškin okus), 200 cl smetane, pol žličke curryja, poper, naribana lupina pol pomaranče, sok, katerega je izpustilo belo meso, 1 žlica Maizene, četrt litra šampanjca, sol.

Priprava

V dveh žlicah olja počasi zarumeni čebulo, dodaj 125 cl vode in kokošjo kocko; kuhaj 5 minut.

V utekočilniku zmešaj pripravljeno čebulo, 200 cl smetane, 1 zvrhano žlico Maizene, šampanjec, pol žličke curryja, poper, naribano lupino pol pomaranče in sok. (Meso, kot omako, lahko pripraviš preje.)

Kakšno Uro pred serviranjem naloži belo meso v posodo Pyrex (ali kakšno drugo, ki je primerna za pečico). Polij z omako, pokrij s pokrovom ali z aluminijevim papirjem ter peči v pečici 20 do 25 minut. Pusti, da nekaj časa poliva.

Na isti način lahko pripraviš svinjske zarebrnice, zrezane na 2 cm debele rezine, enako tudi ribo losos.

Če pečeš ribo, jo peči 15 minut in namesto ribane pomarančne lupine dodaj limonino lupino.

To jed lahko shraniš v zamrzovalni skrinji. Lahko jo pogreješ.

SUPREMAS AL CHAMPAGNE

Se necesita:

8 a 10 supremas, 2 cucharadas de aceite, 1 cebolla picada, 125 cl de agua, 1 cubito de caldo de gallina, 200 cl de crema de leche, media cucharita de curry, pimienta, ralladura de media naranja, el juguito que soltaron las supremas, sal, 1 cucharada de Maizena, un cuarto litro de champagna.

Preparación:

Apenas dorar y luego salpimentar las supremas.

Rehogar la cebolla en el aceite (hasta quedar transparente y un poco dorada), agregar 125 cl de agua y 1 cubito de caldo de gallina; cocinar 5 minutos.

En la licuadora poner la cebolla preparada, la crema, Maizena, champagna, curry, pimienta, ralladura de naranja, el juguito que soltaron las supremas. Probar y corregir con las especias y sal (a gusto).

Una hora antes de servir poner las supremas en una pyrex o cacerola con buena tapa, rociar con la salsa preparada y cocinar en el horno (el pyrex tapado con alupac) 20 a 25 minutos. Reposar.

De la misma manera se pueden preparar costeletas de cerdo, cortadas a 2 cm de grosor, o rodajas (gruesas) de salmón (en caso de salmón la cocción es de 15 minutos). Si se prepara el salmón, la ralladura de naranja se cambia por ralladura de limón.

Pripravila MLD

37. PRISTAVSKI DAN

v nedeljo, 24. oktobra

„Da bomo ena družina ena moč“

11.00 zbiranje gostov

11.15 dviganje zastav

11.30 sv. maša

13.00 kosilo

17.00 popoldanski program:

Slavnostni govor: ga. Maruša Zurc Čeč

Kulturni program: „Jaz pa pojdem na Gorenjsko“, prijetno potovanje v besedi, pesmi in plesu v režiji Dominika Oblaka.

Sledi prosta zabava ob zvokih orkestra EQE.

Prijave za kosilo: Helena Dolinšek 4629-4879, Frenk Klemenčič 4489-1289, Janez Jelenc 4696-1434.

Pričakujemo vas!

NAŠ DOM

SAN JUSTO

Na odru Frida Beznika, ponovitev Misterija Huga vom Hofmannsthalla

SLEHERNIK

v nedeljo, 17. oktobra, ob 18. uri.

Prisrčno vabljeni!

Mladina iz San Martina vabi na:

Oktoberfest

23 - 10 - 04

Sodelovale bodo razne skupine in DJ

Vabljeni tudi starejša mladina

Zabava se bo pričela ob 20.30 uri.

Vas pričakujemo!

OBVESTILA

SOBOTA, 16. oktobra:

Proslava 50. obletnice ustanovitve Slovenske kulturne akcije, v Slovenski hiši.

NEDELJA, 17. oktobra:

Ponovitev igre „Slehernik“, v Našem domu v San Justu ob 18. uri.

ČETRTEK, 21. oktobra:

V Slovenskem domu v San Martinu srečanje odseka zveze mater in žena. Ob 16.00 Razgovor s Tonetom Mizeritom na temo „Kom gre Argentina?“.

SOBOTA, 23. oktobra:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.

„Oktoberfest“ mladine iz San Martina, ob 20.30 v Domu.

NEDELJA, 24. oktobra:

37. Obletnica na Slovenski Pristavi.

SREDA, 27. oktobra:

Učiteljski sestanek voditeljic, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 30. oktobra:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.

Večer nogometne ekipe
ZS v Našem domu v San Justo.

SOBOTA, 6. novembra:
Deseta obletnica Folklorne skupine Maribor, v Slovenskem domu v Carapachayu ob 20.30. uri.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

13. oktobra 2004

1 EVRO 239,86SIT

1 U\$S dolar 195,10SIT